

2. KREZY (4) *sb pl t*

e pochylone (Cn e jasne).

G kréz(o)w (1). ◊ A krézy (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Kolnierz z białego płótna lub koronki, fałdowany, usztywniony, różnej formy i wielkości, używany w 2 poł. XVI w. jako uzupełnienie ubiorów kobiecych i męskich; colli ornamenta linea plana vel crispata, surrecta vel iacentia, angusta vel lata, patagium Cn (4) : Przypniź krezy pod gárdło zarázem do tego/ Miernie cudną robotą/ choć z rąbku Flamíkiego. ZbylPrzyg B4, A2 [2 r.], B2; [A iáko páni ítára pánny ćwiczý w domu/ [...] Iák íe nítko vkłónić/ y gładko táńcówác: Iáko krézy/ y iáko biéreteck ízychtowác Albertus 27 (Linde)].

Synonim: bryż, trepele.

AKtt